

عنوان مقاله:

ضد قهرمان در شاهنامه و منظومه های پهلوانی ایران

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهشهای ادب عرفانی (گوهر گویا)، دوره 1، شماره 4 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

هادی یوسفی - دانشجوی دکتری رشته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

محمود مدبری - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

محمد رضا صرفی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

یحیی طالبیان - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر به منظور بررسی چهره ضد قهرمانان در حماسه های ملی ایران، به شیوه کتابخانه ای نوشته شده است و یافته های پژوهش به شکل توصیفی و تحلیلی ارائه شده اند. آنچه در حماسه های ایرانی حایز اهمیت فراوان است، جدال دو نیروی خیر و شر است. قهرمانان تجلیگاه همه صفات و خصایل پسندیده هستند و ضد قهرمانان جلوه گاه صفات و ویژگیهای اهریمنی؛ از این رو ضد قهرمانان گاه با انگیزه های نفسانی، و گاه به منظور کاستن قدرت، توانایی و شایستگی قهرمانان، با آنها درگیر می شوند. این گفتار به بررسی ضد قهرمانان در حماسه های ملی ایرانیان اختصاص یافته، از نظر «نوع» آنها را در چهار دسته اصلی: انسانی، حیوانی، طبیعی و ماوراء طبیعی جای داده و از نظر «کنش» و نقشی که در متن وقایع به عهده دارند، در یازده دسته: اصلی، مشاور، سپهدار، جدالگر، اغواگر، یاریگر، متحد، راهنما، صوری، عاشق و ابزاری طبقه بندی نموده است. سپس ویژگیها، زیر مجموعه ها و تعاریف هر دسته با مصداقهای آن ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

حماسه، شخصیت، ضد قهرمان، قهرمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209549>

